

[Honoré.]

jeg først og fremmest som en alvorlig krænkelse af folketingets værdighed, og så har jeg sagt det meget mildt.

Freddy Madsen (DKP):

Det fremgår jo, at vi har tiltrådt den betretning, som er kommet fra finansudvalget, og deri ligger jo også afvisningen af det her foreliggende forslag.

Jeg vil gerne sige, at vi naturligvis på grundlag af de bemærkninger, der er gjort af statsrevisorerne, har været interesseret i også i finansudvalget at undersøge, hvad der lå til grund for det, der her var rejst, og finde ud af, hvordan tingene virkelig hang sammen.

Jeg må sige, at med det meget grundige arbejde, som har været gennemført, med de kendsgerninger, som er lagt på bordet i den forbindelse, er det ikke alene et spørgsmål om, at de daværende medlemmer af finansudvalget var i stand til at vurdere situationen, men jeg føler mig overbevist om, at det grundlag, der her er tilvejebragt, er overordentlig seriøst, og at det også giver os andre muligheder for at træffe en klar afgørelse i den sag med afvisning af de beskyldninger, som her er fremsat.

Jeg må sige, at jeg finder det ubegribeligt, at et parti, som selv er repræsenteret med et par medlemmer i finansudvalget, kan fremsætte et sådant forslag, og jeg kan ikke se andet, end at der kun kan være tale om to forklaringer. Enten har fremskridtspartiets medlemmer af udvalget groft vildført deres gruppe om de kendsgerninger, som faktisk ligger, eller også er der tale om, at fremskridtspartiet i strid med alle kendsgerninger, i strid med al saglighed, alligevel har villet udnytte sagen til almindelig propagandavirksomhed, og i så tilfælde deler jeg helt og fuldt den opfattelse, som hr. Poul Dam har givet udtryk for med hensyn til motiverne. Vi må blankt afvise den måde at tage tingene på. Der er mange ting at bebrejde regeringen, og der er mange ting at bebrejde dens enkelte ministre, det kan vi vende tilbage til i morgen. Vi kan i hvert fald ikke gøre det på det plan, som man her er nået ned på. Vi må afvise forslaget.

Wilhelm (VS):

Som det eneste parti, der ikke er i finans-

udvalget, har VS ikke haft lejlighed til at ytre sig om denne sag før, og jeg skal sige på VS' vegne, at vi vil afvise dette forslag om at rejse en sådan sag, ikke fordi vi mener, sagen er for lille, men fordi vi mener, at det er pjank, og at sagen slet ikke eksisterer.

Jeg vil sådan set godt vende mig lidt imod den opskruethed, der har været f. eks. fra den socialdemokratiske ordførers side, og den megen tale om, hvor stor og alvorlig en sag bør være, før man kan benytte rigsretsparagrafferne. Det mener jeg ikke der står noget som helst om. En vildledning, hvis den forekommer, er en vildledning, og det giver principielt mulighed for at rejse en sag. Der ligger ikke og har aldrig ligget noget om, at det nødvendigvis skal være en sag af Albertiformat, før man overhovedet kan bruge lovgivningen om rigsretssager. Men det er altså heller ikke det, der er vores begrundelse for at afvise her. Vi mener simpelt hen, at der overhovedet ikke foreligger nogen sag.

Hvis folketingets 179 medlemmer i marts 1973 var uvidende om, hvad der lå i den bevilling, så har de også været de eneste 179 mennesker i dette land, der var uvidende om det. Det er muligt, at anmærkningerne har været kortfattede, men ikke mere, end de så tit er. Jeg vil tro, at man på en hvilken som helst paragraf i finansloven og underparagraffer kan komme 3 år efter og påtale, at der er kroner og øre, der ikke var redegjort for helt præcist i anmærkningerne. Det her er ingen undtagelse. Selvfølgelig kan det ikke gøres helt præcist og i detaljer. Men hvis der nogle gange kunne være tale om, at der var stukket noget under stolen, da er det i hvert fald efter vores bedste overbevisning ikke tilfældet her. Finansudvalgets medlemmer vidste udmærket, hvad der lå heri, det er kommet frem. De daværende finansudvalgsmedlemmer havde haft samråd, og det er måske det eneste problem, der er værd at nævne i denne forbindelse, at samråd med ministre somme tider giver en lidt ulden situation bagefter, fordi man har talt om nogle ting, som ikke står på prent, medmindre de bliver fulgt op. Men det er jo heller ikke specielt for denne her sag.

Så kunne det være, som nogle har sagt, at de øvrige medlemmer måske havde et dårligt beslutningsgrundlag i anmærkningerne. Det passer jo ikke, for hr. Poul Dam